

17, p. 10) — Obligația statelor membre de a garanta că autoritățile naționale de supraveghere responsabile de controlul prelucrării datelor cu caracter personal își exercită atribuțiile în condiții de independență deplină — Supunerea la controlul statal a autorităților de supraveghere ale landurilor responsabile de controlul prelucrării datelor cu caracter personal în alte domenii decât cele publice

Dispozitivul

1. Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, prin supunerea la tutela statului a autorităților de supraveghere competente pentru supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal de către organismele altele decât cele publice și de către întreprinderile de drept public care iau parte la concurența pe piață (öffentlich rechtliche Wettbewerbsunternehmen) în diferitele landuri, transpunând astfel în mod eronat cerința potrivit căreia aceste autorități își exercită atribuțiile „în condiții de independență deplină”.
2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Janko Rottmann/Freistaat Bayern

(Cauza C-135/08) (¹)

(Cetățenia Uniunii — Articolul 17 CE — Cetățenia unui stat membru dobândită prin naștere — Cetățenia unui alt stat membru dobândită prin naturalizare — Pierderea cetățeniei de origine ca urmare a acestei naturalizări — Pierderea cu efect retroactiv a cetățeniei dobândite prin naturalizare în considerarea manoperelor frauduloase săvârșite cu ocazia dobândirii acesteia — Apatrie care are drept consecință pierderea statutului de cetățean al Uniunii)

(2010/C 113/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Janko Rottmann

Pârât: Freistaat Bayern

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 17 din Tratatul CE — Dobândirea cetățeniei unui stat membru care presupune pierderea definitivă a cetățeniei statului membru de origine — Pierderea noii cetățeniei cu efect retroactiv din cauza manevrelor frauduloase săvârșite la dobândirea acesteia — Statutul de apatrie al persoanei în cauză având drept consecință pierderea cetățeniei Uniunii

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special articolul 17 CE, nu se opune ca un stat membru să retragă unui cetățean al Uniunii Europene cetățenia acestui stat membru dobândită prin naturalizare atunci când aceasta a fost obținută în mod fraudulos, cu condiția ca această decizie de retragere să respecte principiul proporționalității.

(¹) JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)/Bundesrepublik Deutschland

(Cauzele conexe C-175/08, C-176/08, C-178/08 și C-179/08) (¹)

[Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Calitate de „refugiat” — Articolul 2 litera (c) — Încetarea statutului de refugiat — Articolul 11 — Schimbarea circumstanțelor — Articolul 11 alineatul (1) litera (e) — Refugiat — Temere nefondată de persecuție — Aprecieri — Articolul 11 alineatul (2) — Revocarea statutului de refugiat — Probă — Articolul 14 alineatul (2)]

(2010/C 113/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht (Germania) — Interpretarea articolului 11 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19.vol. 7, p. 52) — Decizii ale autorității naționale prin care se retrage statutul de refugiat persoanelor interesate exclusiv în temeiul constatării dispariției temerii acestora de a fi persecutați, fără examinarea condițiilor suplimentare privind situația politică în țara lor de origine — Resortisanți irakieni cărora li s-a retras statutul de refugiat după căderea regimului lui Saddam Hussein

Dispozitivul

1. Articolul 11 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate trebuie interpretat în sensul că:

— statutul de refugiat al unei persoane încetează atunci când, având în vedere o schimbare de circumstanțe care este semnificativă și nu este provizorie, ce a avut loc în țara terță vizată, circumstanțele care au justificat temerea acesteia de a fi persecutată pentru unul dintre motivele menționate la articolul 2 litera (c) din Directiva 2004/83 și în urma cărora a fost recunoscută ca refugiat au încetat să existe, iar această persoană nu are alte motive pentru a se teme să fie „persecutată” în sensul articolului 2 litera (c) din Directiva 2004/83;

— în vederea aprecierii unei schimbări de circumstanțe, autoritățile competente ale statului membru trebuie să verifice, în raport cu situația personală a refugiatului, dacă agentul sau

agenții de protecție menționați la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/83 au luat măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția, dacă aceștia dispun astfel, printre altele, de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție și dacă, în caz de încetare a statutului său de refugiat, resortisantul respectiv va avea acces la o astfel de protecție;

— agenții de protecție menționați la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/83 pot cuprinde organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, inclusiv prin intermediul prezenței unei forțe multinaționale pe acest teritoriu.

2. Atunci când circumstanțele care au determinat acordarea statutului de refugiat au încetat să existe, iar autoritățile competente ale statului membru verifică faptul că nu există alte circumstanțe care să justifice temerea persoanei vizate de a fi persecutată, fie pentru același motiv precum cel aflat inițial în discuție, fie pentru unul dintre celelalte motive menționate la articolul 2 litera (c) din Directiva 2004/83, criteriul de probabilitate ce are rol în aprecierea riscului care rezultă din aceste alte circumstanțe este același precum cel aplicat la momentul acordării statutului de refugiat.

3. Articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2004/83, în măsura în care oferă precizări privind amploarea, din punctul de vedere al forței probante, a unor acte sau amenințări anterioare de persecuție, se poate aplica atunci când autoritățile competente intenționează să revoce statutul de refugiat în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2004/83, iar persoana interesată, pentru a justifica menținerea unei temeri fondate de persecuție, invocă circumstanțe diferite de cele în urma cărora a fost recunoscută ca refugiat. Totuși, această situație nu se regăsește în mod normal decât atunci când motivul de persecuție este diferit de cel reținut la momentul acordării statutului de refugiat și atunci când există acte sau amenințări anterioare de persecuție care prezintă o legătură cu motivul de persecuție examinat în această etapă.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.
JO C 180, 1.8.2009